

ANNA SÀEZ || EL RETROVISOR

Correu electrònic: asaezmateu@gmail.com • Twitter: @lukanora • Facebook: anna saez mateu • Blog: diaricomplce.blogspot.com

La segona mort de Maurel

El titular és de la vigília de Sant Joan del 1996: "Siurana casa a su jefe de gabinete." Recordo la notícia perquè em va fer ràbia que la núvia només es mencionés de passada. Xavier Maurel i Maria Pons han fet tàndem des d'aleshores. Ell, més que economista, era humanista. Un home discret i amb aparença de sec amb qui es podia parlar de tot. Ulleres "de Michael Caine" (la imatge no és meua) i americana *tweed*. Un gentleman. Ella, una força de la naturalesa. El 1994 va publicar *Els perills de ser dona*, un recull de contes que convertia en literatura el deliri masculista de la famosa sentència de la minifaldilla. Guapa, amb la veu greu i un riure d'aquells que s'encomanen. M'ha vingut al cap el personatge de Pilar Ternera, de *Cien años de soledad*. La de la "risa que espantava a las palomas", però Maria Pons no és tan fan com jo de García Márquez. Fins a aquell casament, jo amb prou feines havia creuat una desena de frases amb Maurel. En qualitat de marit de Maria el vaig anar tractant. "Més que cançons d'aigua això ha estat un concert!" Desembre del 1997. Plovía a bots i barrals i es presen-

Alguns divendres el Xavier Maurel em feia un correu per comentar-me algun 'retrovisor'. Els guardo tots

tava el llibre *Cançons de l'aigua*, en què havia col·laborat la seua esposa. Ens va costar reprimir el riure. Era fi, subtil, profund. Va ser un dels enginyers de la transformació de Lleida els primers anys de la democràcia. Però mai no va estar a primera fila. No va ser home de carnet. Ni tan sols tenia el de conduir, com es va recordar ahir al seu funeral. Perquè Maurel ha mort. Ha mort per segona vegada. Poc es podia imaginar Maria Pons el 1997, quan va presentar *Perdré la memòria*, que aquest títol seria la dura descripció dels darrers anys del Xavier. Ahir va tocar dir "pareu tots els rellotges". Apagueu totes i cadascuna de les estrelles, embaleu la lluna i desmanteleu el sol, i encara us pregaria que escoleu l'oceà i escombreu el bosc. No es pot escriure des del dolor sense caure en el patetisme, per això la Maria Pons va fer que W.H. Auden digués allò que sentia. I

jo hi afegeixo una imatge d'un Sant Jordi remot en què vaig ser testimoni de com Maurel apareixia amb una capseta amb tres roses que formaven la bandera francesa, per a la Maria, professora de francès. "Aquesta parella juga a una altra lliga", vaig pensar.

DIVENDRES, 1 DE DESEMBRE DEL 2023

privat

Retrovisor amb cel·lo

Tan contenta estava l'expedició del Força Lleida dimecres a Alacant amb la seua primera victòria a domicili, que van encomanar l'eufòria al conductor de l'autocar i, al fer una maniobra per sortir de l'aparcament, es va carregar el retrovisor al passar al costat d'un arbre. No hi havia temps per a tallers i sense aquest mirall no es pot circular. Jugadors i fins i tot el nostre locutor es van convertir en MacGyver i van ajudar a enganxar-lo amb cel·lo... i amunt que fa pujada cap a Ponent.

Sant Andreu, tancat

La protesta d'ahir de treballadors tempo-

l'ascensor

Pepi Estany

Directora de l'equip sanitari d'Atenció Primària d'Artesa de Segre, el més ben valorat de tot Catalunya per part dels pacients.

Carlos Llovera

Gerent de Peugeot i Opel, de Grup Autoc3000, que acaba de comprar la marca alemanya a Lleida i espera créixer un 30% en vendes.